

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010117
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3614010117.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom v trestnej veci obžalovaných J. J. G. H. D. na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

H. D., Q.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom U., J. Č.. XXX/X, nezamestnaný

je vinný, že

dňa 01.01.2014 v čase okolo 01,30 hod. v obci U. Q. I.. J. R. D. Č.. XXX podišiel k J. H., ktorého udrel päšťou do tváre, na čo poškodený chytil obžalovaného H. D. okolo krku a zvalil ho na zem, kde ho držal približne 15 sekúnd, po čom sa zo zeme postavil obžalovaný H. D. tento tiež kopol J. H. do hlavy, pričom uvedeným konaním obžalovaný spôsobil poškodenému J. H. pomliaždenie a odreninu hlavy vo vlasatej časti, bez narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného

teda

fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

čím spáchal:

prečin výtržníctva § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 37 písm. m/ Tr. zákona a § 54 Tr. zák., na trest povinnej práce vo výmere 140 (stoštyridsať) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona trest povinnej práce je p o v i n n ý vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona trest povinnej práce je p o v i n n ý vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

Naproti tomu súd podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e

Obžalovaného: J. J., Q.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom U., J. Č.. XXX/X, živnostníka

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom, č.k. Pv 64/14/3305-14, pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01.01.2014 v čase okolo 01,30 hod. v obci U. Q. I.. J. R. D. Č.. XXX najskôr obžalovaný H. D. podišiel k J.N. H., ktorého udrel päšťou do tváre, na čo poškodený chytil obžalovaného H. D. okolo krku a zvalil ho na zem, kde ho držal približne 15 sekúnd a následne k nim pristúpil obžalovaný J. J., ktorý kopol J. H. do pravého členku, po čom sa zo zeme postavil obžalovaný H. D. a kopol J. H. do hlavy, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému J. H. pomliaždenie a odreninu hlavy vo vlasatej časti, bez narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného

pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok v časti, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku vo vzťahu k obžalovanému H. D. a podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku vo vzťahu k obžalovanému J. J. súd odkazuje poškodeného J. H., Q.. XX.XX.XXXX, U. U., J. XXX/X, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 20.05.2014 obžalobu na obvinených J. J. G. H. D. pod č.k. Pv 64/14/3305-14, pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.01.2014 v čase okolo 01,30 hod. v obci U. Q. I.. J. pred domom č. XXX najskôr obžalovaný H. D. podišiel k J. H., ktorého udrel päšťou do tváre, na čo poškodený chytil obžalovaného H. D. okolo krku a zvalil ho na zem, kde ho držal približne 15 sekúnd a následne k nim pristúpil obžalovaný J. J., ktorý kopol J. H. do pravého členku, po čom sa zo zeme postavil obžalovaný H. D. a kopol J. H. do hlavy, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému J. H. pomliaždenie a odreninu hlavy vo vlasatej časti, bez narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného.

Na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2014 a 22.09.2014 súd výsluchom obžalovaných, poškodeného J. H., Y. Y. R.K., N. R., Z. J., za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaným znaleckým posudkom č. 33/2014 znalca MUDr. Ladislava Babiaka, prečítaním trestného oznámenia, lekárskeho správ o zraneniach poškodeného, správami o povesti obžalovaných odpismi z registra trestov a oboznámením podstatného obsahu spisov Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/90/2013 a Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/28/2008, zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný J. J. v prípravnom konaní využil svoje právo a odoprel vypovedať, na hlavnom pojednávaní vypovedal a uviedol, že poškodeného J. H. pozná, pozná aj otca poškodeného, ktorý je jeho dobrý kamarát, ku skutku uviedol, že po polnoci už 1.1.2014 telefonoval poškodený matke Y. R.L., aby si po ňu prišli lebo je opitá. Išiel teda von pred bytovku kráčajúc za obžalovaným D.. Každý z prítomných bol pod vplyvom alkoholu - bol Silvester. Obžalovaný H. D. sa s poškodeným pochytili, hádali sa. Navzájom sa držali. On išiel za nimi no zakopol a udrel sa o poklop od kanála, rozťal si peru. Nikoho neudieral, nekopal, pripustil že sa spoluobžalovaného či poškodeného mohol chytiť keď padal. Následne odišiel bokom, utieral si rany lebo krvácal. V tom čase na mieste skutku okrem obžalovaných a poškodeného nik iný nebol. Obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu ako aj poškodený. Následne na miesto prišiel aj svedok Z. J., ktorý vyšiel z pivnice, ako aj iní ľudia lebo si mysleli, že bola von bitka. S poškodeným od incidentu nekomunikuje.

Obžalovaný H. D. v prípravnom konaní využil svoje právo a odoprel vypovedať, na hlavnom pojednávaní vypovedal a uviedol, že v dobe skutku bol u brata J. J. s priateľkou. Poškodený J. H. telefonoval, že dcéra priateľky obžalovaného J. -Y. R., leží von pred bytovkou opitá. Mala tiež pečiátku na tvári. S obžalovaným J. poškodenému, ktorý bol pod vplyvom alkoholu a ako tiež uviedol obžalovaný, zrejme pod vplyvom drog, len povedali aby išiel preč, a spýtali sa čo jej spravil. Poškodený začal po nich vykrikovať, chytil obžalovaného D. okolo krku, ako stáli na poklope od kanála spadli spolu na zem, pritom mu poškodený

roztrhol tričko. Potom prišli rodičia poškodeného a zobrali ho preč. Poprel, že by poškodeného kopal. Mal obuté šľapky. Podotkol, že poškodený o dva týždne neskôr chodil opäť po krčmách. Svedkyňa Y. R. mala byť na spočiatku vo vchode, neskôr už nevedel uviesť či sa na mieste skutku nachádzala. Svedok J. sa mal prísť na miesto skutku až následne spolu s ostatnými a otcom poškodeného. Uviedol, že svedok J. mal dostať 20€ od otca poškodeného za to aby išiel svedčiť na súd. Na pojednávaní dňa 18.08.2014 uviedol, že svedok J. mal vedomosť o pojednávaní ale odmietol dostaviť sa.

Svedok J. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že Silvester 2013 trávil spolu s ďalšími osobami u kamarátky v dome, neskôr na inom mieste v byte. On potom so svedkyňou Y. R. odišiel domov. Telefonoval matke svedkyne, nech si po ňu príde a išiel so svedkyňou Y. R. k bytovke na Ul. J. Č.. XXX v Bošanoch. Následne vyšli z bytovky obžalovaní. Začali sa spolu rozprávať. Obžalovaný H. D. ho obvinil, za modrinu pod okom svedkyne a razítko čo mala otláčené na čele. Potom ho obžalovaný H. D. udrel do tváre päšťou alebo dlaňou, poškodený sa začal brániť. V tom čase tam bola Y. R. ako aj svedok Z. J.. Presunuli sa k vyvýšenému poklopu od kanála pričom sa stále naťahovali. Poškodený obžalovaného D. na to chytil okolo krku no stratili stabilitu a padli spolu na zem. Pripustil, že zranenie členka mohlo nastať pri páde. Obžalovaný D., poškodeného kopol aj keď poškodený ležal na zemi. Poškodený mal zranený členok, odreniny na tvári od úderov rukou a kopancov. Poškodený priznal, že pre skutočnosť počas silvestrovskej oslavy vypil asi 7dl brandy Soberano. O účasti obžalovaného J. uviedol, že nevidel, že by ho tento udrel, o tom, že ho kopol aj obžalovaný J. sa dozvedel od svedka J.. So svedkom J. sa rozprával, ešte na mieste skutku keď ho nakladali do sanitky, svedok J. je jeho kamarát. Na otázku, kedy zacítil kopanec do nohy uviedol, že ho kopol obžalovaný D. po tom čo sa tento postavil a kopnutie zacítil aj keď obidvaja s obžalovaným D. po páde ležali.

Svedkyňa Y. R., ktorá je dcérou N. R. - priateľky obžalovaného J., na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený telefonoval jej matke. Obžalovaných stretla ako išla oproti nim vo vchode do bytovky, bola uplakaná, lebo predtým skôr sa s poškodeným pohádala. Obžalovaní sa jej pýtali čo sa stalo, ona im neodpovedala. Na miesto skutku prišla až po bitke - to že bola bitka si domyslela z kriku pred bytovkou. Pred bytovkou boli obžalovaní a poškodený, ktorý ležal na zemi, mal zranenú nohu. Poškodený jej povedal, že sa pobili s obžalovanými. Nevidela že ho obžalovaní napadli, bili, no videla ako sa s poškodeným obžalovaní zhovárali pri vchode. Ona nevidela, že by pri skutku bol prítomný svedok Z. J..

Svedkyňa N. R. - priateľka obžalovaného J., na hlavnom pojednávaní využila svoje právo podľa § 130 ods. 1 Tr. por a odpovedala vypovedať.

Svedok Z. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na mieste skutku sa nachádzal z dôvodu, že bol na návšteve u sesternice, išiel von pred bytovku fajčiť, stál asi 3 metre od osoby obžalovaného H. D., pri ňom stál poškodený. Padlo tam zaucho medzi obžalovaným D. a poškodeným H.. Potom sa títo začali biť, následne videl ako poškodený padol na zem. Keď poškodený ležal na zemi, vyšiel von obžalovaný J., videl ako tento poškodeného kopol nohou do oblasti ľavej píšťaly. Pýtal sa obžalovaného J., prečo bijú poškodeného, on mu na to nič nepovedal. Potom prišli rodičia poškodeného, mal zranenú nohu, prišla sanitka, prišla tam aj polícia. Poškodeného pomáhal spolu s otcom poškodeného, ktorý tam prišiel odniesť domov, kým príde sanitka. Priznal, že požil alkohol, no uviedol, že vtedy vypil len jedno pivo. Priznal, že od otca poškodeného D. H., dostal 20 € za to, že pôjde svedčiť, po prevzatí peňazí vypovedal už v prípravnom konaní, pričom mu otec poškodeného povedal ako má vypovedať, zároveň však dodal, že vypovedal pravdu.

Zo zápisnice o trestnom oznámení poškodeného J. H. z 10.01.2014 vyplýva, že tento podal trestné oznámenie na osoby obžalovaných, pričom skutok v podstatných znakoch popísal ako vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní s výnimkou účasti obžalovaného J., kde v trestnom oznámení uvádza, že ho kopol do členka pravej nohy, no na hlavnom pojednávaní uvádza, že o tom, že ho kopol obžalovaný J. sa dozvedel až od svedka J.. Poškodený uvádza v trestnom oznámení, že rodičov poškodeného mal zavolať kamarát, ktorého nemenoval, no zároveň tvrdil, že tento kamarát priebeh potýčky nevidel, videl len následky.

Zo znaleckého posudku č. 33/2014 z 28.02.2014 MUDr. Ladislava Babiaka, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia, súd zistil, že dňa 01.01.2014 utrpel poškodený poranenia a to: 1. zlomeninu vonkajšieho členka vpravo, 2. roztrhnutie väzivového spojenia medzi píšťalou a ihlicou

vpravo, 3. roztrhnutie deltového väzu pravého členku, 4. vyklíbenie nadpäťovej kosti a predkolenných kostí dozadu, 5. pomliaždeninu a odreninu hlavy vo vlasatej časti. Z hľadiska mechanizmu zranenia členka - určujúceho zranenia znalec uviedol, že vychádzal z aspektu RTG nálezu a operačného nálezu. Tento typ zlomeniny vzniká pádom na nohu v ekinóznom postavení (noha je prehnutá špičkou k ploske nohy). Pri tomto mechanizme sa roztrhnú väzy, predkolenie sa posunie dopredu a talus dozadu. Vzniká vyklíbenie v tomto prípade zadné. Pritom sa láme aj vonkajší členok. K úrazu ktorý utrpel poškodený znalec uviedol, že k takémuto úrazu (luxačnej zlomenine s roztrhnutím väzov) nemohlo dôjsť násilným kopnutím, ale pádom na vystretú a zrotovanú nohu. Kop do členka poškodeného nemohol spôsobiť takúto komplikovanú zlomeninu s roztrhnutím väzov. Znalec určil dĺžku PN a obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného v spojitosti s týmto zranením na 5 mesiacov. Znalec určil bodové ohodnotenie zranení podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na 120 bodov, z čoho 115 bodov pripadlo na určujúce zranenie a 5 bodov na pomliaždenie a odreninu hlavy.

Zo správy pre ošetrojúceho lekára a prepúšťacej správy na č.l. 14 -16 zo dňa 3.1.2014 vyplýva, že od 1.1.2014 do 3.1.2014 bol poškodený hospitalizovaný v Nemocnici s poliklinikou Partizánske, n.o., z dôvodu operačného zákroku vykonaného dňa 2.1.2014 z dôvodu zlomeniny pravého členku. Z prepúšťacej správy je zrejmé, že okrem určujúceho zranenia mal poranenie vlasatej časti hlavy, v pariet. krajine vpravo - povrchové zranenie.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného H. D. a pripojeného spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/28/2008 súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, z toho v súvislosti s trestnou vecou Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T 114/2001 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T 104/2003 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V ostatných prípadoch bol odsúdený pre úmyselné trestné činy predovšetkým marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2T/28/2008-201 z 30.04.2008 právoplatným dňa 09.09.2009 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 roky. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/50/2013 z 06.06.2013 právoplatným dňa 6.6.2013 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu tak v trestnej veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/28/2008 ako aj Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/82/200. Zároveň mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky teda od 07.06.2013 do 06.06.2016. Zo správy z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaný H. D. nebol doposiaľ postihnutý za priestupok. Obžalovaný je slobodný, má dve maloleté deti.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného J. J. a pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/90/2013 súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, z toho v súvislosti s trestnou vecou Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/3/2000 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/90/2013 z 11.06.2013 právoplatným dňa 03.07.2013 bol odsúdený pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody na 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu na 1 rok do 03.07.2014. V dobe od 01.01.2010 doposiaľ bol jedenkrát postihnutý za priestupok v blokovom konaní dňa 13.06.2012 porušenie § 1 ods. 1 písm. a/ Z.č. 377/2004 Z.z. ochrane nefajčiarov.

Na základe vykonaného dokazovania posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti má súd za preukázané vychádzajúc z výpovede poškodeného záverov znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia a tiež nepriamo z výpovede obžalovaného J. a svedkyne Y. R., že dňa 01.01.2014 v čase okolo 01,30 hod. v obci U. Q. I.. J. R. D. Č.. XXX, teda na mieste verejnosti prístupnom, obžalovaný H. D. podišiel k J. H., ktorého udrel päťou do tváre, na čo poškodený chytil obžalovaného H. D. okolo krku a zvalil ho na zem, kde ho krátko držal, po čom sa zo zeme postavil tento tiež kopol J. H. do hlavy, pričom uvedeným konaním obžalovaný spôsobil poškodenému J. H. pomliaždenie a odreninu hlavy vo vlasatej časti, bez narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného. Takýto priebeh skutku už v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom popisoval poškodený v súvislosti s účasťou obžalovaného H. D.. To, že sa obžalovaný s poškodeným osobne stretol, a nešlo len o rozhovor, ale došlo k hádke v čase skutku napokon potvrdil aj obžalovaný, pričom nepoprel, že

by medzi ním a poškodeným došlo ku fyzickému napadnutiu (hoci zo strany poškodeného), popísal v podstate zhodne ako poškodený len ich spoločný pád z vyvýšeného poklopu kanála na zem, keď však iniciovať vzájomný kontakt mal poškodený. Tejto verzii súd neprisvedčil, a to najmä z dôvodu, že poškodený nemal dôvod fyzicky (ak vôbec bol schopný účinnej obrany po požití 7dl brandy) útočiť na osobu obžalovaného D. na viac v prítomnosti obžalovaného J.. Naopak, vidiac uplakanú svedkyňu Y. R., ktorá mala mať modrinu a byť pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcom telefonáte poškodeného, ako známy jej matky a brat jej druha mal dôvod k poškodenému, ktorý sa zrejme správal vulgárne či drzo a bol značne pod vplyvom alkoholu, použiť násilie ako „riešenie“ situácie. Takto súd prisvedčil výpovedi poškodeného o verzii udalosti. O naťahovaní - či vzájomnom držaní sa obžalovaného D. s poškodeným vypovedal aj spoluobžalovaný J.. Napokon o bitke medzi obžalovaným Jánom D. a poškodeným vypovedal aj svedok Z. J., hoci súd na túto výpoveď neprihliadal ako na výpoveď nestranného účastníka konfliktu, ale ako na svedka, ktorého hodnovernosť výpovede je značne spochybnená jeho vzťahom k poškodenému a tomu, že prijal peniaze motivujúce ho vypovedať a tým pádom spochybňujúc aj obsah jeho výpovede. Súd tak mal preukázané, že obžalovaný H. D. svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Porušil záujem verejnosti na ochrane a udržiavaní verejného poriadku pred jeho vážnym narušením najmä tým že páchatel fyzicky napadne inú osobu. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný spáchal uvedený prečin v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

V súvislosti s účasťou obžalovaného J. J. na skutku, vykonané dôkazy nepreukázali, že sa stal skutok vo vzťahu k obžalovanému tak, ako bol uvedený v skutkovej vete obžaloby. V súvislosti s účasťou obžalovaného J. sa prejavili pochybnosti a rozpory vo výpovediach, o ktoré sa opierala obžaloba až do tej miery, že súd uplatnil zásadu in dubio pro reo. Súd na rozdiel od výpovede poškodeného ku skutku týkajúceho sa účasti obžalovaného D. nemohol poukázať na konzistentnosť jeho výpovede z prípravného konania a konania pred súdom. V prípravnom konaní najprv tvrdil, že obžalovaný J. ho kopol do členku pravej nohy a spôsobil mu tak jeho zranenie, pre ktoré bol aj hospitalizovaný. Zo znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia však vyplynulo, že toto zranenie bolo spôsobené pádom čo napokon v konaní pred súdom pripustil aj poškodený. Sám poškodený už v konaní pred súdom uvádzal, že nevidel, že by ho kopol obžalovaný J., ten tam len stál, hoci v čase keď ležal na zemi uvádzal, že utŕžil aj kop do nohy. Obžalovaný J. popieral, že by poškodeného udieral, či kopal, poprel to aj obžalovaný Daniš. Jediným svedkom, a napokon aj osobou, ktorá mala poškodenému oznámiť, že utŕžil kopanec aj od obžalovaného J. (hoci uvádza oblasť píšaly ľavej nohy) bol svedok Z. J.. Ten sa mal nachádzať podľa jeho slov tri metre od obžalovaných s poškodeným v čase potýčky, pričom mal dokonca osloviť obžalovaného J. a pýtať sa prečo bijú poškodeného. Poškodený prítomnosť svedka v trestnom oznámení v čase skutku nespomína, uvádza, že po skutku bol na mieste aj „kamarát“ ten ale nevidel priebeh potýčky. Zrejme ide o svedka Z. J., ten však priznal na hlavnom pojednávaní, že od otca poškodeného prevzal 20 € už pred výsluchom v prípravnom konaní za to, aby išiel vypovedať. Svedok síce uvádza, pod prísahou, že vypovedal pravdu, zároveň však uviedol, že ho otec poškodeného navádzal ako má vypovedať. Za týchto okolností súd výpoveď svedka J. nemôže považovať za usvedčujúcu (je jedinou osobou, ktorá mala potvrdiť napadnutie poškodeného obžalovaným J.), pretože poukazujúc obsah trestného oznámenia, výpovede obžalovaných či svedkyne Y. R., a toho, že svedka k výpovedi viedla finančná motivácia, nemožno jeho výpoveď považovať za dôveryhodnú. Z ostatných dôkazov - záverov znaleckého posudku, výpovede poškodeného v konaní pred súdom nemožno zranenie členka a súvisiace zranenia pravej časti predkolenia považovať za dôsledok zavineného konania obžalovaného J., o to viac, že poškodený tvrdí, že bol kopnutý aj obžalovaným D.. Obžalovaný J. sa pritom nemal na potýčke podieľať ani podľa samotného poškodeného a svedka obžaloby inak ako jedným kopnutím do členka poškodeného. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vzniknuté pochybnosti o priebehu skutkového deja vyložil v prospech obžalovaného J. a preto ho podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok v časti, pre ktorý je obžalovaný stíhaný - teda v tej časti skutkového deja, ktorého sa mal zúčastniť obžalovaný J..

Pri rozhodovaní o treste ukladaného obžalovanému H. D. súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu uvedených v §-e 34 Tr. zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, priťažujúce poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd prihliadol k jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, poukazujúc na jeho predchádzajúce odsúdenia pre úmyselnú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T 28/2008 z 30.04.2008, a

rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/82/2005 z 09.07.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 1To 55/2008 zo 16.12.2008. Súd neprihliadol ani k jednej poľahčujúcej okolnosti. Z registra trestov a oboznámeného uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/50/2013 z 06.06.2013 právoplatného dňa 6.6.2013, vyplýva, že obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe uloženej mu v súvislosti s podmieneným prepustením. Súd mal za to, že vzhľadom k okolnostiam spáchania trestného činu, keď obžalovaný nedokázal reagovať na vzniknutú situáciu a spávanie poškodeného, zrejme si myslíac, že tento ublížil svedkyni Y. R., ktorú poznal ako dcéru družky jeho brata, či bol poškodený priamo zodpovedný za jej stav, že by bol na naplnenie účelu trestu nevyhnutný nepodmienečný trest odňatia slobody (za použitia § 49 ods. 2 Tr. por.). Napriek recidíve obžalovaného a tomu, že prečin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, má súd za to, že nie je nevyhnutné aby prevážil represívny účinok trestu a páchatel'ovi bolo potrebné brániť v páchaní trestnej činnosti tým, že bude vykonávať trest odňatia slobody, ale naopak je vhodné a účelné aby pod hrozbou premeny trestu vykonával verejnoprospešnú prácu a tak bol prospešný pre spoločnosť a mohol si plniť aj svoju vyživovaciu povinnosť k dvom deťom. Súd tak obžalovanému podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 37 písm. m/ Tr. zákona a § 54 Tr. zák., uložil trest povinnej práce vo výmere 140 hodín, teda nad úrovňou upravenej dolnej hranice trestnej sadzby. Obžalovaný je povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu, osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

O nároku na náhradu škody súd rozhodol tak, že podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku vo vzťahu k obžalovanému H. D. a podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku /vzhľadom k oslobodzujúcemu výroku rozsudku/ vo vzťahu k obžalovanému J. J. odkázal poškodeného J. H., s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Poškodený J.Á. H. si v prípravnom konaní a hlavnom pojednávaní uplatnil voči obžalovaným nárok na náhradu škody vo výške 1000,-€ z titulu bolestného. Pretože bolo preukázané, že určujúce zranenie nevzniklo v príčinnej súvislosti so zavineným konaním obžalovaného H. D. súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.